

Епископытѣ и Раввинытѣ ще даватъ клѣтва, когато въспріем-

подъ негово управлениe *Мураххасытѣ* отъ първия и вторый класъ, сиръчъ, Митрополитытѣ и Архиепископытѣ и Епископытѣ и Геромонастытѣ (епископи и рахибы). Гледай *Салнамето* на 1,286 (1869); а колкото са касае до Арменската Църкова глѣдай любопытната Исторія на *Источната Арменска Църкова* обнародувана въ Парижъ на 1855 л. отъ единъ вѣщъ по Источнитѣ работи Французинъ. Съ тъзи Църкова са съединихъ на 1861 л. иѣколко Българи а Императорското Правителство чрѣзъ долупреведенъя Бератъ ги припозна че съставята особенна Църковна община.

Бератъ на Българо-уніятската Община.

(1 Зилхадже 1,277 — 1 Юни 1,861 л.).

« Понеже благоговѣйнѣшитѣ свѣщенникѣ *Іосифъ* са опредѣли *Патріархъ* да управя църковнитѣ работи на онѣзи отъ *Българския народъ*, подданици на Императорското Ми Правителство, които са съединихъ съ Католическата Църкова и понеже съвременно пребывава твърдѣ вѣренъ подданикъ на Императорското Ми Правителство и пленъ съ благоразумие и искренностъ, туй достоинство (качество) му са припозна и отъ Императорската Ми Дѣржава; следователно, както заповѣдахъ чрѣзъ Императорското Си Ираде да са даде на речения *Патріархъ* Бератътъ Ми за да може да са отправя и да поднася такрири на *Выс. Портъ*, спорѣдъ нуэждитѣ, както за Църковнитѣ тѣй и за другитѣ нуэждни предметы, даде са и му са отстѣни настоящитѣ Императорскътъ Бератъ. »

Подиръ изданіето на горния Бератъ, Н. Высокопреосвѣщенство Г. Іосифъ Со-колскій, като побѣгна за Россія, замѣстилъ го бѣ Попъ Петър Арабаджийскій, но той по посѣѣ като си даде оставката замѣсти са отъ Монахъ Рафаила Попова въ името на когото са издаде слѣдующитѣ Указъ.

Императорскътъ Указъ

Издаденъ прѣзъ Рамазанъ 1,280 — 10 Февруаря 1,864 л.

« Свѣщенникѣтѣ *Іосифъ* бѣше натоваренъ спорѣдъ Императорскътъ Бератъ да управлява като Архиепископъ духовни-